

Sygn. akt I ACz 933/16

POSTANOWIENIE

Dnia 16 sierpnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący	SSA Zofia Kawińska-Szwed
----------------	--------------------------

po rozpoznaniu w dniu 16 sierpnia 2016 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa	D. R.	
przeciwko	J. S. i W. M.	

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 13 czerwca 2016 r., sygn. akt I Nc 217/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 933/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek powódki o zwolnienie jej od kosztów sądowych.

Postanowienie zaskarżyła powódka, która zarzuciła obrazę art. 102 ust. 1 u.o.k.s.c. oraz art. 102 ust. 1, 2, 3 w zw. z art. 109 u.o.k.s.c., błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia i domagała się jego zmiany przez uwzględnienie wniosku, ewentualnie uchylenia i przekazania sprawy w zaskarżonym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

Zażalenie nie znajduje uzasadnienia.

W pierwszej kolejności należy podnieść, że mylnie jest stanowisko skarżącej, jakoby obowiązana jest uiścić 5% wartości przedmiotu sporu tytułem opłaty od pozwu w postępowaniu nakazowym. Z § 19 ust. 2 pkt 1 u.o.k.s.c. wprost wynika, że od pozwu w postępowaniu nakazowym pobiera się czwartą część opłaty.

Zasadnie Sąd Okręgowy podjął rozważania w zakresie zdolności powódki do uiszczenia kwoty 1250 zł tytułem opłaty od pozwu, jako czwartej części opłaty.

Zgodzić się należy ze skarżącą, że z wpływającej na bieżąco renty rodzinnej nie jest w stanie jednorazowo zapłacić, czy też uprzednio poczynić oszczędności, by uregulować opłatę od pozwu w wysokości określonej przez Sąd Okręgowy. Wypada jednakże podzielić stanowisko Sądu Okręgowego, że powódka nabywając wierzytelność krótko po wpływie na jej konto – poza rentą rodzinną – kwoty 1984 zł od firmy (...) oraz po jej nabyciu, kwoty 1012,35 zł, kwoty te obowiązana była zabezpieczyć na poczet kosztów sądowych, gdyż nabyła tzw. „trudną wierzytelność” i miała świadomość, że jej wyegzekwowanie będzie wymagało wytoczenia powództwa. Nie wykazała powódka, że z wymienionych kwot nie była w stanie zaoszczędzić należnej kwoty na poczet kosztów sądowych.

Z tych względów zarzuty skarżącej nie mogły odnieść skutku.

Sąd Apelacyjny wobec powyższego na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc orzekł jak w sentencji.